

Sendt per mail til

Birgitte Riber Rasmussen (brrasm@fvm.dk)

Lene Jensen Scheel-Beck (lensch@fvm.dk)

Vingsted, den 24. november, 2021

Vedrørende: Kommentarer til Kommissionens forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2022 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende i EU-farvande og for EU-fiskerfartøjer i visse andre farvande, KOM (2021) 661.

I denne høring bedes vi forholde os til den rådgivning, som ICES har givet Kommissionen. Vi fokuserer udelukkende på forslaget til en regulering af ål.

ICES foreslår et totalt stop for fiskeri efter ål i saltvand – både med hensyn til glasål og de større gul- og blankål.

Forbuddet mod fangst af glasål vil få den konsekvens, at udsætningsarbejdet med de op imod 10 millioner ål, der årligt udsættes i Europa, skal ophøre. Dette arbejde udføres i Danmark af engagerede frivillige, rekreative fiskere, der bruger hundredvis af timer på opgaven.

Det ikke er dokumenteret, at udsætningerne bidrager til at øge gydebestanden ude i Sargassohavet. Hvis den manglende dokumentation for de udsatte åls bidrag til gydningen i Sargassohavet skyldes, at det er meget svært at dokumentere en effekt, så bør det meget nøje overvejes, om der ikke fortsat skal være et fiskeri efter glasål, hvor det **eneste** formål er at udsætte dem senere som en del af et veltilrettelagt udsætningsprogram.

Vores erfaringer med udsætning af laks har vist, at det kan lade sig gøre at ophjælpe en bestand på trods af, at alle individer i løbet af deres livscyklus skal svømme 4000-5000 km på vejen fra ferskvand til de marine ædepladser og tilbage igen. Ligesom ålen, der forlader ferskvand og svømmer de flere tusinde km tilbage til Sargassohavet for at reproducere sig. Udsætninger kan altså bidrage, selv om arten har en kompleks livscyklus.

Hvis det primært er den store dødelighed ved fangsten af glasålene, der er hurdlen, så burde EU fokusere på at finde en metode, som er meget mere skånsom. Og så med en øget kontrolindsats sikre, at glasålene udelukkende bliver anvendt til udsætninger.

EU-Kommissionen evaluerede i juni 2019 forvaltningsplanen for ål¹. En af konklusionerne, som kan læses i abstractet, var, at "det forventes, at åleplanen vil få den ønskede effekt over tid".

Der står dog også, at der er behov for store forbedringer i forhold til den menneskeskabte dødelighed, der **ikke** skyldes fiskeriet. Der nævnes specifikt behovet for at sikre fri passage i vandløbene, som står for langt den største del af den menneskeskabte

---

¹ Evaluation of the Eel Regulation - Publications Office of the EU (europa.eu)

dødelighed. Vi vil derfor endnu en gang appellere til, at alle de store spærringer, der findes i de danske vandløb – og overalt i ålens udbredelsesområde – bliver fjernet.

Skyldes anbefalingen om et totalt fangstforbud fra ICES, at der er nye tal, som viser, at Kommissionens konklusion fra 2019 ikke holder? Det er et vigtigt spørgsmål, for i Danmarks Sportsfiskerforbund har vi intet ønske om, at ålen skal udryddes, fordi der ikke er mod til at tage de nødvendige beslutninger.

Omvendt så mener vi heller ikke, der er grund til fuldstændigt at lukke et fiskeri ned, medmindre det er bydende nødvendigt for at redde bestanden. Vi har selv for kort tid siden oplevet, hvordan rådgivning fra ICES kommer til at betyde et stop for hjemtag af vildlaks fra Østersøen i 2022, selv om bestanden overordnet faktisk er i fremgang. Den meget restriktive regulering af laks skyldes et paradigmeskift i ICES. Vi har i den sag bakket op om behovet for en regulering af det indtil i år helt uregulerede trollingfiskeri efter laks i Østersøen, men vi har i vores hørings svar også argumenteret for, at forbudet mod hjemtag af vildlaks er alt for restriktivt.

Helt analogt til det mener vi derfor, at det vil være alt for restriktivt at forbyde ålefiskeriet i saltvand med mindre, der ligger nye tal til grund for rådgivningen, som er markant anderledes end dem, Kommissionen evaluerede ud fra i 2019.

Er dette ikke tilfældet, vil vi i stedet for et forbud opfordre til, at det erhvervsmæssige ålefiskeri reguleres med kvoter i stedet for antal redskaber, og at de rekreative ålefiskere i stedet får en daglig fangstbegrænsning, der sikrer, at endnu flere ål kan bidrage til gydepopulationen. Fordi ålene fanges i ruser og kan overleve genudsætning, så vil den form for regulering være meningsfuld.

Det letteste ville selvfølgelig være at stoppe alle former for fiskeri efter ål. Det kan også blive nødvendigt – og er det måske allerede. Men så længe det er bæredygtigt at oprettholde et vist fiskeri efter arten, så mener vi, at det skal være muligt. Det mener vi ud fra præmissen om, at ålens mulighed for at overleve øges, hvis der findes borgere, der mener, det er vigtigt at kæmpe for artens overlevelse. Hvis det kun bliver embedsmænd, som skal sikre, at direktiver med videre overholdes, der har interesse i ålen, så ser det for alvor skidt ud for artens overlevelse.

Med venlig hilsen

Kaare Manniche Ebert

Biolog

Med venlig hilsen

Kaare Manniche Ebert

Biolog i Danmarks Sportsfiskerforbund